

مشخصات طرح

دوره هشتم - سال چهارم

شماره ثبت:

۶۳۷

شماره چاپ:

۱۸۳۴

تاریخ چاپ:

۱۳۹۰/۱۰/۲۵

نام دفاتر:

مطالعات حقوقی

مطالعات برنامه

و بودجه

مشخصات گزارش

شماره مسلسل:

۲۴۰۱۲۲۲۷

تاریخ انتشار:

۱۳۹۰/۱۱/۱۸

به نام خدا

اظهار نظر کارشناسی درباره:

«طرح الحاق یک تبصره به ماده (۱۱۵) قانون مدیریت خدمات کشوری»

مقدمه

«شورای عالی اداری» و «شورای توسعه مدیریت و سرمایه انسانی» از جمله شوراهایی هستند که فصل چهاردهم «قانون مدیریت خدمات کشوری» (مصوب ۱۳۸۶)، به تعیین ترکیب اعضا و وظایف و اختیارات آنها پرداخته است. آنچه که از اصول قانون اساسی استنباط می‌شود این است که مصوبات این دو شورا در سلسله مراتب قوانین و مقررات در ردیف مصوبات دولت به حساب آمده و در نتیجه جایگاهی پایین‌تر از قوانین مصوب «مجلس شورای اسلامی» و مصوبات «شورای عالی انقلاب فرهنگی» دارد و لذا لازم است این مصوبات در چارچوب آنها و بدون هیچ مغایرتی با آنها تصویب گردد، اما به دلیل نوع نگارش مواد قانونی مربوط به این شوراها و کلی بودن و اطلاقی که در شرح اختیارات این دو شورا وجود دارد، شاهد آن هستیم که مصوبات این دو شورا بعضاً مغایر با قوانین و مصوباتی است که از حیث سلسله مراتب، مافوق مصوبات دو شورا محسوب می‌شوند. از این رو با هدف «شفاف نمودن جایگاه این دو شورا و تبیین حیطه صلاحیت آنها»، طرح پیشنهادی تنظیم شده و یک فوریت آن به تصویب مجلس محترم رسیده است.

پیشینه قانونی

۱. «شورای عالی اداری» براساس بند «۴-۳» از بخش (۳۱) «پیوست قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور» در سال ۱۳۶۹ تشکیل شد، هدف اصلی قانونگذار از تشکیل این شورا، «اصلاح نظام اداری در چارچوب تعدیل و بهینه‌سازی ساختار نیروی انسانی شاغل در بخش دولتی»، «واگذاری وظایف و امور قابل واگذاری دستگاه‌های اجرایی»، «اصلاح روش‌ها و رویه‌های انجام کار»، «اصلاح تشکیلات دستگاه‌های اجرایی کشور» و «حذف قوانین و مقررات زائد اداری» بوده است.

۲. با توجه به ضرورت تداوم اصلاحات در نظام اداری، ادامه فعالیت شورا به ترتیب در تبصره «۳۱» «قانون برنامه دوم توسعه»، ماده (۱) «قانون برنامه سوم توسعه» و ماده (۱۵۴) «قانون برنامه چهارم توسعه» نیز مورد تصریح مقنن قرار گرفت.

۳. متأسفانه رعایت نکردن این نکته که مصوبات «شورای عالی اداری» لازم است در چارچوب مصوبات «مجلس شورای اسلامی» و «شورای عالی انقلاب فرهنگی» قرار بگیرد، امری مسبوق به سابقه است. «شورای عالی اداری» با استناد به اختیارات این شورا مبنی بر «اصلاح ساختار تشکیلات دستگاه‌های اجرایی کشور به استثنای وزارتخانه‌ها»، «تجدید نظر در ساختار داخلی وزارتخانه‌ها» و... (مصرح در ماده (۱) قانون برنامه سوم توسعه و تنفیذ شده در ماده (۱۵۴) قانون برنامه چهارم توسعه) اقدام به «اصلاح ساختار تشکیلاتی دستگاه‌های اجرایی از طریق ادغام، انحلال و انتقال مؤسسات» نمود که برخی از این دستگاه‌ها به موجب قوانین مصوب مجلس ایجاد شده بودند؛ این درحالی بود که به موجب بند «الف» ماده (۱۳۹) «قانون برنامه چهارم توسعه»، دولت موظف بود تا پیشنهاد حذف یا واگذاری مؤسسات، نهادها و شرکت‌های دولتی را برای تصویب به «مجلس شورای اسلامی» تقدیم کند. به‌عنوان نمونه شورای عالی اداری در جلسه یکصدوسی‌ام خود با استناد به اختیارات فوق‌الذکر خود، سازمان صنایع دستی ایران را با تمام وظایف و اختیارات و... از وظایف وزارت صنایع و معادن منتزع و در سازمان میراث فرهنگی و گردشگری ادغام و «سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری» را تشکیل داد، این درحالی بود که به موجب ماده واحده قانون تأسیس سازمان صنایع دستی ایران (مصوب ۱۳۸۳/۱/۲۶ مجلس شورای اسلامی) این سازمان به صورت وابسته به وزارت صنایع و معادن تعریف شده بود و انتزاع آن از وزارت متبوع به‌منزله تغییر مصوبه فوق مجلس بوده و خارج از صلاحیت شورای عالی اداری است. تفسیر نادرست و رویه ناصحیح شورای عالی اداری در این رابطه نهایتاً منجر به تصویب «قانون اصلاح مواد (۱۳۹) و (۱۵۴) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران» در تاریخ ۱۳۸۶/۳/۲۲ گردید. به موجب این قانون مقرر گردید که «هرگونه ادغام و انحلال وزارتخانه‌ها و مؤسسات و شرکت‌های دولتی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی که به موجب قانون ایجاد شده یا می‌شود، صرفاً با تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد بود».

۴. در نهایت با تصویب «قانون مدیریت خدمات کشوری» (مصوب ۱۳۸۶/۷/۸) و در مواد (۱۱۴) و (۱۱۵) این قانون، بار دیگر شورای عالی اداری و اعضا و وظایف آن مقرر گردید. در این قانون بدون در نظر گرفتن سابقه این شورا و مشکلاتی که در قانون برنامه چهارم توسعه ایجاد شده بود و در نهایت منجر به اصلاح قانون مزبور شد، به تبیین دقیق حیطه صلاحیت شورا نپرداخته و همچنان صلاحیت این شورا را به صورت کلی و قابل تفسیرهای متفاوت باقی گذاشت.

۵. کلی‌گویی و ابهام درخصوص صلاحیت شورای عالی اداری در قانون مدیریت خدمات کشوری نیز تاکنون منشأ اختلافات فراوانی میان دولت و مجلس گردیده است. توضیح اینکه دولت تفسیری موسع از صلاحیت این نهاد داشته و صلاحیت آن را شامل نهادهایی که به موجب قانون مصوب مجلس یا مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی ایجاد شده‌اند هم می‌داند. این درحالی است که این تفسیر مغایر اصول قانون اساسی است و صلاحیت این شورا محدود به مواردی است که در قوانین تعیین تکلیف نشده و نهادهایی است که به موجب قانون یا مصوبات شورای عالی اداری ایجاد نشده باشند. به عبارت دیگر مصوبات شورای عالی اداری نمی‌تواند مغایر قوانین مجلس و مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی باشد.

۶. «شورای توسعه مدیریت و سرمایه انسانی» نیز به موجب ماده (۱۱۶) «قانون مدیریت خدمات کشوری» با وظایفی از جمله «بررسی و تصویب تعاریف و شرح وظایف رشته‌های شغلی»، «ایجاد رویه‌های واحد اداری و استخدامی در چارچوب مقررات این قانون»، «هماهنگی در اظهارنظر و پاسخگویی به استعلامات و ابهامات اداری و استخدامی دستگاه‌های اجرایی در اجرای مفاد این قانون» و... تشکیل شد.

بررسی مفاد طرح

طرح پیشنهادی دارای نکات و اشکالاتی است که در ذیل مورد اشاره قرار می‌گیرد:

۱. در طرح پیشنهادی به مصوبات «شورای توسعه مدیریت نیروی انسانی» (موضوع ماده (۱۱۶) «قانون مدیریت خدمات کشوری») و لزوم عدم مغایرت آنها با قوانین اشاره شده است؛ این نکته با اشکالات شکلی و محتوایی روبرو است؛ اشکال شکلی آنکه طرح پیشنهادی در قالب الحاق تبصره‌ای به ماده (۱۱۵) قانون مدیریت خدمات کشوری پیش‌بینی شده است، این درحالی است که ماده (۱۱۵) در رابطه با اعضا و صلاحیت‌های «شورای عالی اداری» بوده و «شورای توسعه مدیریت سرمایه انسانی» در ماده (۱۱۶) مورد حکم قرار گرفته است. از این رو چون لازم است تبصره «۱» ماده به بیان توضیح و تبیین همان ماده بپردازد لذا اشاره به این شورا که موضوع ماده (۱۱۶) قانون می‌باشد به لحاظ قانون‌نویسی با اشکال روبرو است. از سوی دیگر اشکال محتوایی نیز آن است که اصولاً اختیارات و وظایف «شورای توسعه مدیریت نیروی انسانی» به گونه‌ای نیست که بتوان آن را تفسیر موسع نموده و این‌گونه برداشت کرد که لزومی به رعایت عدم مغایرت مصوبات آن با مصوبات مجلس شورای اسلامی نیست. تاکنون نیز آنچه که منشأ ایجاد مشکل بوده است مصوبات شورای عالی اداری بوده و نه مصوبات این شورا. از این رو پیشنهاد حذف «شورای توسعه مدیریت نیروی انسانی» از طرح پیشنهادی می‌گردد.

۲. به موجب اصل هشتادوپنجم قانون اساسی، مجلس شورای اسلامی، تنها رکن تقنینی در نظام حقوقی کشور ماست و این نهاد اصولاً نمی‌تواند اختیار قانونگذاری خود را به شخص یا هیئتی واگذار کند و موارد استثنایی که مجلس امکان واگذاری این صلاحیت را یافته، به صورت دقیق در اصول قانون اساسی تعیین شده است؛ از این رو چنانچه تاکنون نیز از وظایف و اختیاراتی که در «قانون مدیریت خدمات کشوری» به «شورای عالی اداری» اعطا شده، چنین برداشت می‌شده است که شورای مزبور، صلاحیتی در عرض مجلس شورای اسلامی داشته و نتیجتاً لزومی به «رعایت عدم مغایرت مصوبات این شورا با مصوبات مجلس شورای اسلامی» نیست؛ قطعاً برداشتی خلاف اصول قانون اساسی بوده و چنانچه شورای عالی اداری براساس این برداشت مصوبه‌ای مغایر قوانین داشته است مصوبات مزبور نیز خارج از صلاحیت شورای مزبور و خلاف قانون بوده است. از این رو حتی در صورت عدم تصویب طرح پیشنهادی و با وجود اطلاق ماده مربوطه، باید تفسیر و برداشت از این ماده، در چارچوب اصول قانون اساسی صورت گرفته و نتیجتاً شورای عالی اداری ملزم به وضع مصوبات در چارچوب مصوبات مجلس شورای اسلامی و شورای عالی انقلاب فرهنگی می‌بود. علیرغم این نکات و با توجه به اهمیت موضوع، رفع ابهام از این مواد و تبیین صحیح جایگاه حقوقی مصوبات شورا، امری ضروری به نظر می‌رسد.

۳. «شورای عالی انقلاب فرهنگی» نیز که در تاریخ ۱۳۶۳/۹/۱۹ به فرمان امام خمینی (ره) تشکیل گردیده قطعاً دارای جایگاه حقوقی بالاتری نسبت به شورای عالی اداری است. در این راستا، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای (رئیس‌جمهور وقت) طی نامه شماره ۱/۹۷۱۸ مورخ ۱۳۶۳/۱۱/۲۹ از حضرت امام خمینی (ره) پیرامون جایگاه مصوبات «شورای عالی انقلاب فرهنگی»، استفساری نمودند که ایشان در جواب فرمودند: «ضوابط و قواعدی را که شورای محترم عالی انقلاب فرهنگی وضع می‌نمایند باید ترتیب اثر داده شود».

همچنین «مقام معظم رهبری» در دیدار اعضای «شورای عالی انقلاب فرهنگی» در تاریخ ۱۳۷۶/۱۱/۴ فرمودند: «به بنده گزارش دادند که بعضی از دستگاه‌ها مصوبه اینجا را خیلی تحویل نمی‌گیرند؛ معلوم است که تخلف می‌کنند. باید با تخلف برخورد بشود، باید دنباله‌گیری بشود، به

آنها اخطار بشود و موظف بشوند که به آنچه از اینجا ابلاغ می‌شود، ترتیب اثر بدهند و مثل یک امر واجب‌الاطاعه، اطاعت بکنند».

به‌علاوه «شورای عالی انقلاب فرهنگی» به‌موجب مصوبه مورخ ۱۳۷۶/۸/۲۰، با عنوان «جایگاه، اهداف و وظایف شورای عالی انقلاب فرهنگی»، این شورا را به‌عنوان مرجع عالی سیاست‌گذاری، تعیین خط‌مشی، تصمیم‌گیری و هماهنگی و هدایت امور فرهنگی، آموزشی و پژوهشی کشور در چارچوب سیاست‌های کلی نظام محسوب کرده و تصمیمات و مصوبات این نهاد را لازم‌الاجرا و «در حکم قانون» دانسته است.

لازم به‌ذکر است که شورای محترم نگهبان نیز در نظرات متعدد خود جایگاه مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی را حتی بالاتر از مصوبات مجلس شورای اسلامی دانسته است. به‌عنوان نمونه شورای نگهبان در نظریه شماره ۸۲/۳۰/۶۸۹۲ مورخ ۱۳۸۲/۱۲/۱۷ درخصوص لایحه بودجه سال ۱۳۸۳ کل کشور (مصوب ۱۳۸۲/۱۲/۱۰ مجلس شورای اسلامی) مقرر نمود:

«بند «ث» تبصره «۱۴» و اجزای آن (مصوبه مذکور) به لحاظ اینکه شورای عالی انقلاب فرهنگی در این خصوص مصوبه‌ای دارد مغایر اصل پنجاه‌وهم قانون اساسی شناخته می‌شود».

با توجه به نظر فوق، مواردی که شورای عالی انقلاب فرهنگی مصوبه‌ای دارد نه تنها «شورای عالی اداری» بلکه نهادهای دیگر من‌جمله مجلس شورای اسلامی نیز حق دخالت و وضع مصوبه در آن زمینه را نخواهند داشت و این امر را می‌توان مغایر اصل پنجاه‌وهم قانون اساسی دانست.

با توجه به مطالب فوق باید گفت با لحاظ جایگاه حقوقی «شورای عالی انقلاب فرهنگی» و اینکه این نهاد در نتیجه فرمان بالاترین مقام رسمی جمهوری اسلامی، تشکیل یافته و با توجه به مصوبه خود شورا و نظرات متعدد شورای نگهبان، «شورای عالی اداری»، صلاحیت اتخاذ تصمیماتی مغایر با مصوبات «شورای عالی انقلاب فرهنگی» را نخواهند داشت.

۴. در متن تبصره پیشنهادی بیان شده که مصوبات و تصمیمات «شورای عالی اداری» و «شورای توسعه مدیریت نیروی انسانی» نباید مغایر با «سایر مصوبات قانونی» باشد. درخصوص این عبارت لازم به ذکر است که اولاً عبارت «سایر مصوبات قانونی» دارای ابهام بوده و دارای مصادیق روشنی نمی‌باشد، ثانیاً چنانچه مراد طراحان از این عبارت، مصوبات نهادهایی مانند مجمع تشخیص مصلحت نظام و خبرگان رهبری باشد، باید گفت لزوم عدم مغایرت مصوبات دو شورای مزبور با این مصوبات امری مسلم بوده و نیاز به تصریح ندارد و چنانچه مقصود از عبارت فوق مصوبات هیئت وزیران باشد باید گفت: با توجه به آنکه اختیارات این دو شورا در عرض اختیارات هیئت وزیران بوده و ماهیت حقوقی این شوراها چیزی غیر از کمیسیون‌های متشکل از وزیران موضوع اصل یکصدوسی‌وهشتم قانون اساسی نیست، از این‌رو دو شورای مزبور، در حیطه اختیارات واگذار شده، صلاحیتی موازی با هیئت وزیران داشته و می‌توانند مصوباتی مغایر با مصوبات هیئت وزیران داشته باشند، از این‌رو پیشنهاد حذف این عبارت داده می‌شود.

۵. عبارت طرح که بیان می‌دارد: «تغییر قوانین منحصرأ از طریق مجلس شورای اسلامی و تجدیدنظر در تصمیمات و مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی از طریق شورای مذکور انجام می‌شود» و «همچنین دو شورای یاد شده مجاز به توسعه دولت و ایجاد ساختارهای جدید و جذب نیروهای انسانی خارج از محدوده قانونی نمی‌باشد، ایجاد ساختارهای جدید ناشی از ادغام ساختارهای موجود با مراعات این تبصره بلامانع است.» زائد بوده و پیشنهاد حذف آن داده می‌شود؛ چراکه در صدر طرح پیشنهادی، به صراحت به رعایت عدم مغایرت مصوبات این شورا با قوانین اشاره شده و این امر، تکرار زائد عبارات فوق محسوب می‌گردد.

۶. در طرح پیشنهادی به جهت حل مشکل مربوط به صلاحیت شوراهای مربوطه سازوکاری پیشنهاد نشده و صرفاً به ذکر محدودیت صلاحیت آنها به قوانین مصوب مجلس و مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی بسنده شده است. به‌موجب قانون اساسی برای نظارت بر مصوبات دولتی و انطباق آنها با قوانین مصوب مجلس دو سازوکار پیش‌بینی شده است: یکی دیوان عدالت اداری و دیگری نظارت رئیس مجلس شورای اسلامی. نظارت دیوان عدالت اداری در رابطه با مصوبات شوراهای دولتی نیز وجود داشته و درحال حاضر نیز دیوان عدالت اداری می‌تواند مصوبات این شوراها از جمله شورای عالی اداری را در مواردی که مغایر قوانین مجلس و خارج از صلاحیت آن شورا است ابطال کند، لکن رسیدگی به این‌گونه مصوبات در دیوان عدالت اداری مستلزم صورت گرفتن شکایت از مصوبات خلاف قانون است که در بسیاری از موارد شکایتی صورت نمی‌گیرد. اما نظارت رئیس مجلس بر مصوبات دولتی نظارتی عام بوده و شروع به رسیدگی نیازمند طرح شکایت نمی‌باشد. مطابق اصل یکصدوسی‌وهشتم قانون اساسی کلیه مصوبات هیئت وزیران و کمیسیون‌های متشکل از چند وزیر باید ضمن ابلاغ برای اجرا به اطلاع رئیس مجلس برسد تا آنها را به جهت انطباق با قوانین مورد نظارت قرار دهد. اگرچه این اصل ضمانت اجرای قوی و کافی برای کنترل مصوبات دولت در اختیار رئیس مجلس قرار داده است، لکن همواره دامنه و حیطه این صلاحیت مورد ابهام و تردید بوده است. از جمله موارد تردید و ابهام مصوبات شوراهای دولتی از جمله شورای عالی اداری است. به‌عبارت دیگر در این خصوص ابهام وجود دارد که آیا نظارت رئیس مجلس بر مقررات دولتی شامل مصوبات شوراهای دولتی نیز می‌گردد یا خیر. تصریح به این صلاحیت رئیس مجلس درخصوص این شوراها می‌تواند این ابهام را برطرف

کرده و ضمانت اجرای کافی برای عدم مغایرت مصوبات این شوراها با قوانین مصوب مجلس فراهم کند. به این منظور ضروری است تکلیفی بر دوش شوراهاى مزبور قرار داده شود که مطابق اصل یکصدوسی‌هشتم قانون اساسی مصوبات آنها مانند مصوبات هیئت وزیران برای رئیس مجلس ارسال گردد تا رئیس آنها را مورد بررسی و نظارت قرار دهد. ذکر کردن این سازوکار بدین جهت ضروری است که تشخیص مغایرت و عدم مغایرت مصوبات این شوراها با قوانین امری بدیهی نبوده و باید توسط مرجع صالح رسیدگی و تعیین تکلیف شود. براین اساس عبارت طرح که مصوبات قبلی شوراهاى مزبور را که مغایر قوانین بوده است به‌طور کلی ملغی نموده محل اشکال است، چراکه این مغایرت مطابق قانون اساسی می‌بایست توسط مرجع صالح این امر یعنی دیوان عدالت اداری یا رئیس مجلس احراز گردد.

۷. نظر به اینکه اشکال مربوط به مصوبات خارج از صلاحیت شورای عالی اداری، در رابطه با سایر شوراهاى دولتی نیز مصداق داشته و امکان بروز چنین مشکلاتی درخصوص آنها نیز وجود دارد و در مواردی نیز رخ داده است، مناسب است که به‌دنبال راه‌حل اساسی برای حل این مشکل بوده و آن را محدود به شورای عالی اداری ننماییم. چنانچه این پیشنهاد مورد قبول نمایندگان محترم مجلس باشد پیشنهاد می‌گردد تبصره‌ای به «قانون نحوه اجرای اصول هشتادوپنجم و یکصدوسی‌هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مصوب سال ۱۳۶۸ و اصلاحات بعدی آن» الحاق شده و به موجب آن تأکیدی مجدد بر لزوم اطلاع رئیس مجلس از مصوبات شوراهاى دولتی منجمله شورای عالی اداری و اعلام مغایرت یا عدم مغایرت آنها گردد. در غیر این صورت، در همین طرح پیشنهادی، تعیین این مرجع در رابطه با مصوبات شورای عالی اداری پیشنهاد می‌گردد.

جمع‌بندی و ارائه پیشنهاد

به‌موجب قانون اساسی، «مجلس شورای اسلامی» تنها رکن تقنینی کشور بوده و موارد استثنایی که این نهاد می‌تواند صلاحیت تقنینی خود را به شخص یا هیئتی واگذار نماید، احصا شده است. از این رو با وجود اطلاق قانون مدیریت خدمات کشوری درخصوص صلاحیت‌های «شورای عالی اداری»؛ چنانچه از وظایف و اختیارات اعطا شده به این شورا، چنین برداشت گردد که این نهاد، صلاحیتی در عرض «مجلس شورای اسلامی» داشته و نتیجتاً لزومی به «رعایت عدم مغایرت مصوبات این شورا با مصوبات مجلس شورای اسلامی» نیست؛ قطعاً برداشتی خلاف اصول قانون اساسی رخ داده است؛ همچنین با لحاظ جایگاه حقوقی «شورای عالی انقلاب فرهنگی»، «شورای عالی اداری»، صلاحیت اتخاذ تصمیماتی مغایر با مصوبات «شورای عالی انقلاب فرهنگی» را نیز نخواهند داشت. لازم به ذکر است با توجه به اطلاق صلاحیت «رئیس مجلس شورای اسلامی» جهت بررسی مغایرت یا عدم مغایرت مصوبات هیئت وزیران و کمیسیون‌های متشکل از وزیران، (مصرح در اصل یکصدوسی‌هشتم قانون اساسی)، تصریح به لزوم ارسال مصوبات شورای عالی اداری به رئیس مجلس و نظارت رئیس مجلس بر آنها می‌تواند موجب رفع ابهام در این خصوص شده و سازوکار مؤثری برای مطابقت مصوبات این شورا با قوانین مصوب مجلس باشد.

همچنین نظر به اینکه مشکل مربوط به صلاحیت شورای عالی اداری ممکن است در رابطه با سایر شوراهاى دولتی نیز رخ دهد (چنان‌که در برخی موارد نیز چنین مشکلاتی رخ داده است)، مناسب است سازوکار پیشنهادی برای کنترل مصوبات تمامی شوراهاى دولتی در نظر گرفته شود تا این مشکل به طور اساسی حل گردد.

نهایتاً چنانچه مجلس شورای اسلامی با حل اساسی مشکل در رابطه با تمامی شوراهاى دولتی موافق باشد پیشنهاد تصویب طرح مزبور به شکل زیر ارائه می‌گردد:

«طرح الحاق یک تبصره به قانون نحوه اجرای اصول هشتادوپنجم و یکصدوسی‌هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در رابطه با مسئولیت‌های رئیس مجلس شورای اسلامی مصوب ۱۳۶۸ و اصلاحات بعدی آن».

ماده واحده - متن زیر به‌عنوان تبصره «۹» به قانون نحوه اجرای اصول هشتادوپنجم و یکصدوسی‌هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در رابطه با مسئولیت‌های رئیس مجلس شورای اسلامی مصوب سال ۱۳۶۸ و اصلاحات بعدی آن الحاق می‌گردد:

«کلیه مصوبات و تصمیمات شوراهاى دولتی، که متشکل از چند وزیر بوده و مصوبات آنها پس از تأیید رئیس‌جمهور لازم‌الاجرا می‌گردد از جمله شورای عالی اداری نیز مشمول این قانون می‌باشند».

اما چنانچه پیشنهاد فوق مورد موافقت قرار نگیرد، لازم است در متن تبصره پیشنهادی در طرح بدین‌گونه تنظیم گردد: «تصمیمات و مصوبات شورای عالی اداری نباید مغایر قوانین مصوب مجلس و مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی باشد. بدین‌منظور شورای عالی اداری موظف است در اجرای اصل یکصدوسی‌هشتم قانون اساسی کلیه مصوبات و تصمیمات این شورا را ضمن ابلاغ برای اجرا برای ریاست مجلس شورای اسلامی نیز ارسال کند».